

les paa Skifteextracter, virkelig indkomme i Overformynderierne. Som de Herrer ville have seet, gaaer Lovudkastet ud paa, at de Midler, som sikkes ved thingløst Skifteextract, skulle, saalænge de ere sikrede paa denne Maade, ikke henhøre under Overformynderibestyrrelse; man har nemlig antaget, at da der i Reglen, saalænge Medlemmerne ere saaledes sikrede, ikke skeer Nogetsomhelst med Hensyn til dem, idet der i Almindelighed ikke er Tale om at svare Renter deraf, vil det ikke være nødvendigt at indbrage dem under Overformynderiet, som ogsaa kun med den største Vanskelighed vilde kunne bestyre disse Midler. Det, der er Tale om, er kun et Tilsyn med, at Sikkerheden ikke forringes, og dette Tilsyn vil bedre kunne føres af Børgen end af Overformynderiet. Men der er den Vanskelighed ved Overgangen fra den Tilstand, at Midlerne ere sikrede paa denne Maade, og til, at de komme til at fremtræde som Capital, at der ikke haves nogen fuldkommen Sikkerhed for, at disse Beløb virkelig ere komne Overformynderiet tilhænde. Allerede under den hidtilværende Tilstand har der paa dette Punkt frembudt sig eiendommelige Vanskeligheder, og Overformynderibestyrrelsen har i saa Henseende været endnu mindre betryggende end paa andre Punkter. Det er nemlig saa, at Skifteextracterne vel hidtil have været Gjenstand for Revision, men da Skifteextracten ikke er noget identisk Document, kunde der skee Afbetalinger, som vare gyldige og bindende ligeoverfor den Umhndige, uden at dette fremtraadte paa Skifteextracten. Det har været en Tilstand, som allerede nu har viist sig at føre til Misligheder, og nogle af de Bedragerier, som en Fuldmægtig paa Odense Herredscontoir foretog i Tiden før 1857, vare væsentlig baserede herpaa; men imedens der saaledes har været Vanskelighed under den hidtilværende Tilstand, vilde disse fordobles i Fremtiden, da der ikke længere hos Skifteretten ligger en Skifteextract, der er Gjenstand for nogen Revision. Derfor er det forekommet os nødvendigt at søge en hderligere Garanti. Lovudkastet har formodentlig beroliget sig derved, at Afbetalinger kun kunne skee til Skifteretten, og det er jo vist nok, at forsaavidt Skifteretten modtager Betalingen til Skifte-

protocollen eller endog, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) i Formiddags forudsatte, i den Anledning reassumerer Stiftet, vilde Indbetalingen komme til at figurere i en Skifteprotocol og til at passere Amtmandens Revision. Men det er netop det, som man ikke altid kan stole paa virkelig skeer, og det er derfor forekommet os, at man maatte see paa en eller anden Maade at skaffe sig Garanti derfor. Vi have da antaget, at der muligviis kunde tilveiebringes en Control derved, at man bragte Børgen med ind i Forholdet, ved at paalægge ham at gjøre Indberetninger om Afbetalinger — det er den ene Side af Sagen — og dernæst derved, at Afbetalingen kun ansees for gyldig, naar den er affkreven paa den hos Børgen beroende Skifteextract. Det vil derfor blive en Nødvendighed, at ikke blot Skifteforvalteren men ogsaa Børgen vil være vidende om enhver Afbetaling, og naar Børgen fyldestgjør den Pligt at gjøre Indberetning til Overformynderiet, foreligger der en tilstrækkelig Control med Skifteretten. Dertil sigter Forslaget under Nr. 29, og det er Consequensen deraf, som vi have foreslaaet under Nr. 5, nemlig, at ligesom Børgen i det Hele bør underrettes om sine Pligter med Hensyn til at sikre den Umhndiges Midler, saaledes bør han ogsaa underrettes om sin Forpligtelse til at indberette mulige Afbetalinger til Overformynderiet. Forslaget under Nr. 31 gaaer alene ud paa at foretage en Rettelse. Det er vistnok en Incurie, at man i Udkastets § 12 sidste Stykke kun siger: „Umhndiges Løsøreffecter og Forbringer paa Naturalydelser og deslige“. Thi herved kommer man fuldstændig til at savne en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Bestyrrelsen af den Umhndiges faste Eiendomme. Om Capitalerne staaer der, at de skulle indbrages under den egentlige Overformynderibestyrrelse, men der staaer ogsaa i § 10, at det alene er Capitalerne, som indbrages, og naar der nu i § 12 bestemmes, hvorledes der skal forholdes med Løsøreffecterne og Forbringerne paa Naturalydelser, er der ingensomhelst Regel med Hensyn til de faste Eiendomme. Jeg troer, at det er ved Uagt-somhed overført fra det Udkast, som frem-